

DAVIDS ONTDEKKING

DAVID (BIJNA 12) WOONT MET ZIJN OUDERS, ZIJN BROER JOAS EN ZIJN ZUSSEN DORINDA EN LIANNE IN VIERHOUTEN, OP DE VELUWE. ZIJN VADER RUNT DAAR IN EEN OUDE BOERDERIJ EEN BED EN BREAKFAST: B&B WELTEVREE. OPA EN OMA WONEN OOK OP HET TERREIN, IN EEN BUNGALOW. DAVID WIL LATER MISSCHIEN BOSWACHTER WORDEN. SAMEN MET JANDEK, DE BOSWACHTER DIE VLAKBIJ WOONT, GAAT HIJ ER REGELMATIG OP UIT.

tekst: JANWILLEM BLIJDDORP beeld: DAAN VAN OOSTERBRUGGE

„Hoe laat komt Janoek je halen?” vraagt papa bij het ontbijt.

„Om negen uur”, vertelt David.

„Ga jij het bos in?” vraagt Lianne verbaasd.

„Wij niet.” Lianne houdt van paardrijden en is ieder vrij moment in de manege te vinden. Bij goed weer mag ze samen met andere kinderen in het bos gaan rijden. Omdat het de afgelopen week heeft gestormd, kan dat deze zaterdag niet. Veel te gevaarlijk. Er zijn overal bomen omgewaaid en de kans is groot dat er nog takken afbreken.

„Janoek weet heus wel wat ze doet”, zegt papa.

„We kijken goed uit”, weet David. „We gaan juist het bos in om te kijken waar er bomen liggen die moeten worden weggehaald.” Janoek is precies op tijd. Nadat ze de familie heeft begroet, vertrekken zij en David. David heeft een rugzak bij zich met eten, drinken, fruit en andere lekkere dingetjes voor onderweg.

Janoek haalt haar smartwatch tevoorschijn.

„We gaan de coördinaten noteren van de plekken waar bomen liggen die moeten worden weggehaald”, zegt ze. „Je weet wat dat zijn, hè?”

„Die coördinaten?” vraagt David. „Ja, dat zijn denkbeeldige lijnen, waardoor je precies weet waar je bent.” Hij wil meteen een heel verhaal houden over noorderbreedte en oosterlengte, maar daar steekt Janoek een stokje voor. Ze geeft hem een notitieboekje en een pen en zegt: „Ik lees de cijfers op en jij mag opschrijven waar de bomen liggen en om welk soort boom het gaat.”

„Kunnen ze niet beter alle omgewaaide bomen weghalen?” vraagt David.

„Vroeger deden ze dat”, zegt Janoek, „maar tegenwoordig laten we ze meestal liggen. Ze vergaan vanzelf en er groeien heel veel paddenstoelen, schimmels en mossen op, die er anders niet zouden zijn.” Het wordt een hele tocht. Het loopt al tegen de middag als ze bij het Verscholen Dorp komen.

„Ben jij hier al eerder geweest?” vraagt Janoek.

„Een paar keer”, knikt David. „Ik vind het heel bijzonder dat hier in de Tweede Wereldoorlog een heleboel mensen zaten ondergedoken.”

„Het heet niet voor niets het Verscholen Dorp”, zegt Janoek.

„Maar de Duitsers hebben het uiteindelijk

„RAAR DAT DE BOOM TOCH IS OMGEWAAID”, ZEGT DAVID.

toch ontdekt”, weet David. „Gelukkig zijn toen de meeste mensen ontsnapt.”

„Oorlog is iets afschuwelijks”, zegt Janoek.

„Niet alleen Joden en andere onderduikers zijn gedood, ook de mensen die hen hebben geholpen. Het is goed dat we daar nog ieder jaar bij stilstaan op 4 mei.”

„En dat we dit jaar op 5 mei vieren dat het tachtig jaar geleden is dat we zijn bevrijd. Op school moeten we allemaal een werkstuk maken over de oorlog.”

„Dat lukt jou vast wel”, lacht Janoek.

Als ze hun boterhammen op hebben, lopen ze verder. Zo'n honderd meter verderop ligt een heel grote boom dwars over het pad. Hij is niet afgebroken, maar met wortel en al omgevallen.

„Jammer van zo'n oude boom”, vindt Janoek.

„Hij heeft grote wortels”, zegt David. „Raar dat hij toch is omgewaaid.”

„Dat komt doordat het bos eigenlijk veel te droog is”, begint Janoek. Maar David luistert niet meer: hij ziet iets tussen de boomwortels...

*BENIEUWD HIE HET VERHAAL
VERDERGAAT? KIJK SNEL OP KITS.
NL EN LUISTER NAAR SCHRIJVER
JANWILLEM BLIJDDORP DIE VERDER
VERTELT...*